Rikke Rønholts to store passioner - sport og bæredygtig udvikling - er endelig smeltet sammen i hendes arbejde for Global Goals World Cup, der er en række skæve fodbold-events for kvinder til fordel for FN's verdensmål.

Selvfølgelig skal dine mål være inden for rækkevidde, men de må gerne være meget ambitiøse. Det afgørende er ikke, om du når dem eller ej. Det afgørende er, hvad rejsen mod dem gør ved dig.

Rikke Rønholt

Røddernes magt

Udvikling. Det afgørende er ikke, om du når dine mål, men om du tør være ambitiøs. Sådan tænker tidligere topatlet Rikke Rønholt, der altid har været drevet af ønsket om at skabe en bedre verden. Nu kombinerer hun sin passion for sport og bæredygtig udvikling i Global Goals World Cup, der skal skabe folkelig opmærksomhed om FN's 17 verdensmål

Hvert år til jul blev Rikke Rønholt opslugt af Børnenes U-landskalender.

Klistret til skærmen kunne hun se, hvordan de børn, der skulle gå mange kilometer efter vand og ikke kunne komme i skole, lignede hende.

En dyb bevidsthed om det uretfærdige i, at det er fuldstændigt afgørende, men helt tilfældigt, om man er født i Danmark eller Afrika, borede sig ind i marv og ben på hende.

Rikke Rønholts farfar var høvding i en landsby i det nordlige Ghana. Han havde 13 koner og 25 børn. Kun to af dem kom i skole. Den ene var hendes far, Samuel Bugri, der på sin katolske skole opdagede, at han var god til at løbe.

Da han senere fik et scolarship til medicinstudiet på universitetet i Sarajevo, mødte han Rikke Rønholts mor på stadion. Hun var basket-eventyrer. Danmarks første kvindelige udlandsdansker i den idrætsgren, og Rikke Rønholt har altid været bevidst om, at hun ikke var blevet til, hvis det ikke var for kombinationen af sport og uddannelse.

Når hun som barn så sig selv i spejlet hjemme i Allerød, forstod hun tidligt, at hun ikke kun var dansk, og hun har altid skullet forklare, hvor hun kom fra, selv om hun dengang aldrig havde boet andre steder.

Havde hendes mor taget chancen og var fløjet til Ghana for at være lægefrue, havde Rikke Rønholts liv set helt anderledes ud. I en åbenbaring så den unge basketspiller for sig, hvordan hun ville ende som landsbyhausfrau i et nagelfast kønsrollemønster og ikke have den fjerneste chance for at få sine børn med sig, hvis hun en dag ville hjem til Danmark.

Den dag kom derfor med det samme, og i Danmark mødte hun Torben Rønholt, som har været der hele Rikke Rønholts liv, og som hun betragter som sin rigtige far.

Et eksotisk indslag

Der kunne historien være slut. Som en blindtarm i fortællingen om Rikke Rønholt. Løberen, der tre gange forsøgte at kvalificere sig til OL, men hver gang missede verdensbegivenheden med usle marginaler.

Eller som en krølle på halen i fortællingen om den introverte pige, der som barn var en bogorm, aldrig mødte nogen form for racediskrimination, men snarere blev set som et eksotisk indslag i den nordsjællandske monokultur af veluddannede familier.

Det er heller ikke, fordi Rikke Rønholt har dyrket sine ghanesiske rødder. I hvert fald ikke de første mange år af sit liv. Faktisk var hun over 20 år, før hun første gang besøgte hovedstaden Accra, og over 30 år, før hun tog på sin første opdagelsesrejse i den del af sine rødder.

Alligevel er hjemrejsen fra Sarajevo på ingen måde slutningen på historien. Snarere tværtimod. For i maven spirede Rikke Rønholt og med hende den forhistorie, der har været med til at definere hende, hendes jagt på OL-billetten, valg af uddannelse og ikke mindst det projekt, hun har viet et år af sit liv, før det behøver give løn.

Projektet hedder Global Goals World Cup og er en række skæve fodboldevents, der verden over skal skabe opmærksomhed om og folkelig opbakning til FN's 17 verdensmål.

Tilbage til det senere.

Rejsen er afgørende

Ligesom resten af den basketgale familie spillede Rikke Rønholt basketball, men det var som først hækkeløber og siden mellemdistanceløber, hun brillerede.

De håndgribelige kvalifikationskrav til junior-EM hang over hendes seng, da hun var

Fortsættes næste side »

Rikke Rønholt

Rikke Michala Rønholt Albertsen, født 1. januar 1975, er tidligere 800-meter-løber på eliteplan og har deltaget i både EM og VM. Er vokset op i Allerød i Nordsjælland.

Uddannelsesmæssigt har hun en bachelorgrad i International Relationsteori fra Florida State University 1998 og en mastergrad i international jura fra Australian National University 2000 foruden faget EU-lov fra CBS og fag på statskundskab på Københavns Universitet.

I 2011 udgav hun bogen "Bliv løber for livet", og hun har arbejdet både for Verdens Bedste Nyheder og som konsulent i Implement Consulting Group. Er nu selvstændig konsulent og arbejder mest med Global Goals World Cup.

Bor på Østerbro i København med sin mand Stig og deres to drenge, Sebastian, 7, og Gustav, 3. Har desuden en voksen bonussøn.

Fortsat fra foregående side »

12 år. De motiverede hende, og hvad enten det handler om sport eller at gøre verden til et bedre sted, har Rikke Rønholt lige siden sat sig tårnhøje mål.

- Selvfølgelig skal dine mål være inden for rækkevidde, men de må gerne være meget ambitiøse. Det afgørende er ikke, om du når dem eller ej. Det afgørende er, hvad rejsen mod dem gør ved dig.

Engagement tænder gnist

Rikke Rønholts denimbuksedragt er løstsiddende, men afslører alligevel en trimmet og veltrænet figur.

I 12 år har hun forsøgt at kvalificere sig til OL. Årets OL i Rio var det første, hun ikke drømte om at deltage i.

- Jeg tror, at man nogle gange er bange for at sætte sig høje mål, fordi man tror, det vil gøre mere ondt at fejle end slet ikke at sætte sig målene. Det gør mere ondt på mig ikke at føle mig engageret, ikke at fyre på alle cylindere. Så skal der ikke mange uger til, før mit liv føles meningsløst, og jeg ikke gider stå op om morgenen. At være drevet, være super engageret og sætte mega høje mål - som jeg når eller ikke når - er det, der tænder min livsgnist, siger Rikke Rønholt.

Selv om hun i årevis har drømt om at gå med i OL's åbningsceremoni og vinke til tv-seere og alle dem, der har støttet hende hjemme i Danmark, ser hun ikke sin lange elitekarriere som 800-meter-løber som en spildt periode. Snarere tværtimod.

I den periode har hun også taget en mastergrad i international jura, været tv-vært, konsulent, skrevet en bog, været med til FN's generalforsamling og, ikke mindst, stiftet familie.

OL som fredsprojekt

Nu, hvor hun arbejder for at synliggøre de 17 FN-mål, har hun fundet ud af, at også OL i bund og grund mest handlede om global bevidsthed.

- Jeg synes stadig, at OL er fantastisk, og det ville have været fedt at være med. Men på en måde tror jeg, at det skulle lære mig dels ikke at give op - jeg har virkelig ikke givet op - dels at det, OL symboliserede, i virkeligheden udsprang et andet sted. Skal man tage de bagkloge briller på, kan det godt være, at jeg havde mistet fokus på den store fortælling; det, jeg egentlig ville med sporten, hvis jeg var lykkedes med at komme til OL, siger Rikke Rønholt.

Hver gang hun i sin aktive karriere blev presset af sportspsykologer til at grave dybest inde i sin egen motivation, kom hun op med den forklaring på sin OL-drøm, at det er verdens største fredsprojekt, idéen om at samle alle verdens nationer og dyrke sport sammen.

Da hun første gang satte sine lange, hurtige ben i FN-bygningen i New York og så alle flagene, gik det op for hende, at OL mest af alt handlede om de forenede nationer, og at det arbejde, hun laver i dag, derfor giver endnu mere mening end det idrætsprojekt, hun knoklede for siden dengang, hun som 12-årig kunne falde i søvn til EM-kvalifikationskravene.

Sporten ophæver skel

I Allerød oplevede Rikke Rønholt ingen former for diskrimination, selv om hun til tider godt kunne blive irriteret over at skulle forklare sin mørke lød og de sorte krøller.

Sportens verden var det første sted, hvor hun ikke blev bedt om at definere sig selv ud fra sine rødder, men ud fra sine evner og sin disciplin. Hun har tit følt sig tættere forbundet med andre 400- eller 800-meter-løbere end sine egne landsmænd.

Rikke Rønholt bøjer sig forover, som man gør, når man over to stadionrunder har gravet hver en flig af ydeevne frem.

- Det er kun andre 800-meter-løbere, der ved, hvordan det føles at løbe de sidste 200 meter. Uanset hvilket land du kommer fra, hvilken hudfarve og religion du har, gør det lige ondt at løbe de sidste 200 meter, og når alle står foroverbøjet efter målstregen, og du kigger rundt, fremhæver sporten det universelle i mennesker. Vi har alle kun to ben, to lunger og bliver lige pressede. Der bliver alle vores åndssvage skel ophævet.

På den måde er der en anden valuta end hudfarve og bankbog, der tæller på atletikstadion.

Det har Rikke Rønholt også oplevet på sine utallige træningslejre i Sydafrika, hvor slummens talenter barfodede gav de mere gumpetunge europæere baghjul.

- Man kunne se, hvordan de fik værdighed af den måde, vi så op til dem for deres sportslige kunnen i stedet for vurdere dem som underklassborgere. Det var fantastisk, siger Rikke Rønholt.

Mistænkeliggjort i USA

Hun er taknemmelig for, at hun nåede at få et selvbillede, hvor hun ikke definerede sig selv som sort, inden hun som 14-15-årig så

Ved FN-topmødet i New York 25. september 2015 vedtog stats- og regeringsledere 17 nye verdensmål for bæredygtig udvikling:

1. Afskaf fatigdom
2. Stop sult
3. Sundhed og trivsel
4. Kvalitetsuddannelse
5. Ligestilling mellem kønnene
6. Rent vand og sanitet
7. Bæredygtig energi
8. Anstændige job og økonomisk vækst
9. Industri, innovation og infrastruktur
10. Mindre ulighed
11. Bæredygtige byer og lokalsamfund
12. Ansvarligt forbrug og produktion
13. Klimaindsats
14. Livet i havet
15. Livet på land
16. Fred, retfærdighed og stærke institutioner
17. Partnerskab for handling

Rikke Rønholt og Majken Gilmartin har med deres bold med FN-målene fået et effektivt værktøj i arbejdet med at få de rigtige i tale. Alene det, at målene er rummeliggjort på en bold, gør en stor forskel, så de ikke drukner i rapporter og intentioner. Her er Rikke Rønholt og Majken Gilmartin foran FN-bygningen i New York. *Foto: Emil Lyders*

Når Rikke Rønholt fortæller historien, ligner hun verdens største spørgsmålstegn, mens hun gentager sin del af dialogen.

- Hvorfor skulle de dog det?

- Jeg var helt blank, for jeg var slet ikke vokset op med bevidstheden om den forskel, siger hun.

Bolden og planeten

De seneste år har Rikke Rønholt fået både sin sportslige bagage og sit dybe engagement i bæredygtig udvikling kombineret med det internationale politiske system.

Derfor kan hun stå i haven bag den store Østerbro-villa i København og jonglere med en fodbold på sin pegefinger. Holder hun den ud foran hovedet, kan man se FN's 17 verdensmål og deres logoer, og Rikke Rønholt laver koblingen mellem den lille bold og vores store planet.

Egentlig var hun blevet selvstændig konsulent med en passion for at få det private erhvervsliv koblet sammen med målet om en bæredygtig udvikling.

Men trådene fra fortiden trak som tidligere sine spor.

Rikke Rønholt var i forbindelse med sit tidligere job hos Verdens Bedste Nyheder, en medieplatform for konstruktiv udviklingskommunikation, kommet med i en arbejdsgruppe, som skulle mobilisere den almindelige befolkning i forbindelse med verdens største kvindekonference, Women Deliver, der blev holdt tidligere på året. Den konference måtte ikke blive en lukket fagfest, men skulle sætte ligestilling så meget på dagsordenen, at almindelige mennesker hverken i ugerne før eller under begivenheden ville være i tvivl om dens tilstedeværelse.

Insisterende rækker Rikke Rønholt en finger i vejret.

Hun var den, der hele tiden blev ved med at foreslå "noget med kvinder og sport".

- Det gør du bare, Rikke. Held og lykke med det, lød svaret som regel.

Der kunne det projekt være stoppet. Tror man, at det gjorde det, kender man Rikke Rønholt dårligt. Hun giver ikke op.

Målene til at tage at føle på

Hun ser kvindefodbold som et af de sejeste feministiske udtryk og en stærk kontrast til den akademiske udviklingsverdens fokus på paneldebatter, intentioner, der bliver underskrevet, og dokumenter i et tungt og nærmest uforståeligt kodesprog.

Sammen med Majken Gilmartin, der har arbejdet med kvindefodbold i årevis og blandt andet har stået for fodboldturneringerne på Roskilde Festival, fik hun designet en kvindefodbold med alle FN-målene på.

Alene det at have rummeliggjort målene gjorde en forskel.

Da Rikke Rønholt i New York jagtede den kendte arkitekt Bjarke Ingels, som hun skulle lave et videoklip med, forsvandt bolden pludselig ud af hånden på hende.

Idet hun vendte sig med et vredesudbrud på tungen, fik hun øje på statsminister Lars Løkke Rasmussen. Det var ham, der havde snuppet bolden. Sådan fungerer den som en fantastisk isbryder til at komme i kontakt med dem, man gerne vil have i tale.

Hvis målet er at få alle eller i hvert fald flere til at cykle, hvorfor så ikke møde op til fodboldkamp iført cykelhjelme? Det gjorde holdet "Bike spice your life", og et af pointene i en Global Goals World Cup-kamp går netop til det hold, der er bedst til at skabe opmærksomhed om det mål, de spiller for. *Foto: Emil Lyders*

Stjernestøv over kampene

Sideløbende med korridorarbejdet i det politiske system har Rikke Rønholt og Majken

Fortsættes næste side »

Rikke Rønholt brænder stadig for at få erhvervslivet mere involveret i bæredygtig udvikling, men for tiden er det Global Goals World Cup, hun arbejder med langt størstedelen af sin arbejdstid.

Fortsat fra foregående side »

Gilmartin i Eir Soccer-regi skabt konceptet Global Goals World Cup, der er en række skæve fodboldevents, hvor hvert enkelt hold spiller for et af de 17 mål. Der er fire point at spille om i hver enkelt kamp. Et går til vinderen af kampen, et til det hold, der har den mest originale stil eller er klædt bedst ud, et point for fair play og et point til det hold, der er bedst til at kæmpe for det FN-mål, holdet spiller for at skabe opmærksomhed omkring.

Turneringen i forbindelse med konferencen Women Deliver var den første, men Rikke Rønholt og Majken Gilmartin har også haft nogle af verdens største aktører på banen i New York ved den globale lancering af projektet.

Skuespiller Birgitte Hjort Sørensen og Aqua-medlem Lene Nystrøm var kommentatorer, mens Nikolaj Coster-Waldau og Victor Ochen, ugandisk nomineret til Nobels Fredspris, var dommere.

”No poverty, no poverty, no poverty,” lød et dybt folkebrøl fra dem, der ville bekæmpe fattigdom, mens andre, som spillede for et bedre klima, mødte op i cykelhjelme for at få alle til at cykle.

- Vores job er at skabe en arena, hvor alle målene får taletid, og hvor de bliver synlige for almindelige mennesker, som kan engagere sig i dem, forklarer Rikke Rønholt.

Event i Aarhus

1. januar gav hun sig selv et år til at hellige sig projektet uden sikkerhed for nogen form for indtægt. En mulighed, hun har på grund af sin opsparing fra atletikkarrieren og salget af bogen ”Bliv løber for livet”.

De næste måneder kommer til at gå med fundraising og planlægningen af den næste Global Goals World Cup for Afrika, som bliver i Kenya 11. marts. Derefter følger den europæiske turnering i Aarhus lige før festugen i sensommeren. Finalen spilles i New York til september.

Skuespiller Birgitte Hjort Sørensen (t.v.) og Aqua-sangerinde Lene Nystrøm (t.h.) kommenterede kampene med stor succes, da projektet blev lanceret globalt i New York.
Foto: Emil Lyders

- Blandt planerne er at lave en installation rundt om en alternativ fodboldbane, så tilskuerne bliver ledt igennem verdensmålene og finder ud af, hvordan de ser ud. I bedste fald får den lov at stå festugen igennem.

På længere sigt er målet, at der skal spilles kvindefodbold til gavn for FN's verdensmål på alle kontinenter, og selv om det er et ambitiøst og vidtrækkende mål, er det bedre at gå efter den ultimative succes end at gå i sort over frygten for at fejle.

- I bund og grund handler det om at give sig selv forudsætningerne for at være engageret i sit eget liv og føle, at hver dag er værd at leve. Det er en lang proces, som begynder med en forventning om, at alle muligheder ligger åbne. At man kan, hvad man vil. Tit kræver det mod. Og selvransagelse i forhold til at vide, hvad man er god og ikke god til, siger Rikke Rønholt.

Kagen vokser

I gymnasiet var hun så fanget af sin egen skal, at hendes drømmejob var at skrive evalueringsrapporter af udviklingsprojekter, hun - uden at vække opmærksomhed - kunne stikke under nogens dør. På et eller andet tidspunkt blev hun sparket ud af sin egen komfortzone og fandt ud af, at hun sagtens kan stille sig op og tale i en forsamling, når bare emnet er et, hun brænder for.

Alt andet virker også naturstridigt, når man har set, hvordan hendes mørke øjne gnistrer nærmest i takt med fortællingen om hendes ambitioner. Som mor til Sebastian på syv år, Gustav på tre år og bonussønnen Joel er der ellers undskyldninger nok for at slække på de karrieremæssige krav. I hvert fald i en periode, men sådan fungerer det ikke for Rikke Rønholt.

- Selvfølgelig skal man passe på sig selv og også turde vælge ting fra, men jeg tror, at energi er en kage, der vokser. Jo mere, man brænder for, jo mere tilegner man sig også. Hvis man har et liv, hvor man bare sidder med hovedfeltet hjem, udvikler man sig ikke. Men man render heller ikke rundt med en kæmpe overkapacitet, som man ikke ved, hvad man skal gøre ved. Din komfortzone bliver lynhurtigt mindre, men hvis man hele tiden udfordrer sig selv, vokser man i det, siger hun.

Af **Trine Grauholm,** *tgr@jfmedier.dk*
Foto: **Yilmaz Polat,** *yilmaz@jfmedier.dk*

Eir Soccer

Er en organisation, der ser fodbold som et af de mest magtfulde kommunikationsmidler. Den bruger derfor fodbold i forskellige projekter til at skabe en bedre verden og nedbryde forskellene mellem kønnene.
Læs mere om Global Goals World Cup på www.ggwcup.com eller om Eir Soccer på www.eirsoccer.com.